

VERSLAG d.d. 15 februari 2020 van de digitale vergadering van de Vakcommissie Bestuur, Economie en Middelen, gehouden in het provinciehuis van Utrecht

Voorzitter: mw.ir. M. de Widt

Woordvoerders: ing. D.G. Boswijk (CDA), mr. B.M.H. de Brey MBA (VVD), F. Demir (DENK), M.J. de Droog MSc/RA (D66), M.E.J. Eggermont (SP), F. Hazeleger (SGP), drs. J.P. d'Hondt (PvdA), drs. J.H. van Oort (ChristenUnie), ing. D.A. Oude Wesselink (GroenLinks) en W. Ubaghs (PVV);

Van ambtelijke zijde aanwezig:

Drs. T.J. Dorst (griffier) en G. van Weerd (verslag).

NB GvW: de inbreng van de sprekers was niet altijd goed te verstaan. Om die reden kan het voorkomen dat bepaalde (kleine) passages uit spreekteksten niet konden worden genotuleerd.

1. OPENING

De voorzitter opent deze commissievergadering en heet alle aanwezigen welkom.

2. STATENVOORSTEL WIJZIGING GEMEENSCHAPPELIJKE REGELING RANDSTEDELIJKE REKENKAMER (RRK)

De voorzitter vraagt aandacht voor het volgende:

- Dit overleg mag géén evaluatie worden van het functioneren van de huidige directeur van de Randstedelijke Rekenkamer. Zodra het die kant op gaat, zal zij de discussie daarover beëindigen.
- Een deel van de informatie is geheim en is ook als geheim in het statensysteem opgenomen: die informatie wordt niet in de beraadslaging meegenomen.
- Het Utrechtse Statenlid in de Adviesraad van de RRK, mw. Julie d'Hondt, en dhr. Michael Mekel zijn bereid een toelichting te geven. De heer Mekel vervult de rol van plaatsvervangend bestuurder van de Rekenkamer en hij kan desgewenst technische toelichting geven.
- Eerst krijgt mw. d'Hondt het woord om het proces toe te lichten. Vervolgens kunnen alle fracties een reactie geven op het statenvoorstel. Vervolgens is er de mogelijkheid om met elkaar in debat te gaan. Daarna zal worden geconcludeerd over welke punten het debat in PS nog zou moeten gaan of dat er sprake is van een hamerstuk.

De voorzitter constateert vervolgens dat de commissie met deze procedure instemt.

Mevrouw d'Hondt memoreert dat de Rekenkamer een instrument is van PS en niet van GS: dat is een zaak om trots op te zijn. Zij is lid van de Programmaraad, samen met andere collega's vanuit Utrecht en de andere drie Randstadprovincies. Vanuit die Programmaraad is er een subcommissie benoemd: spreekster is als enige uit de provincie Utrecht in die subcommissie benoemd. De subcommissie hield zich bezig met het aflopen van de termijn van de huidige directeur-bestuurder, mevrouw Hoenderdos, en hoe daarmee moet worden omgegaan. Dat heeft in het voorstel geresulteerd dat nu voorligt.

Mevrouw d'Hondt memoreert dat zij geen gedeputeerde is en voorliggend voorstel dan ook niet zal verdedigen, zoals een gedeputeerde dat zou doen. Graag is zij, alsmede de heer Mekel, bereid vragen te beantwoorden.

De voorzitter licht toe dat er niet met spreektijden wordt gewerkt. Om te voorkomen dat de grootste fractie steeds het eerst het woord krijgt, heeft zij geloot welke partijen achtereenvolgens het woord krijgen.

Zij geeft het woord aan de PvdA.

Geconstateerd wordt dat de fractie van de PvdA niet aanwezig is.

Ook de PvdD is niet aanwezig.

De heer Ubaghs deelt mede dat de PVV voorstander is van dit voorstel.

De heer Hazeleger laat weten dat ook de SGP dit voorstel ondersteunt. Zijn fractie is blij met deze directeur en vindt het een goede zaak dat haar termijn wordt verlengd.

De heer Eggermont benadrukt dat het niet alleen gaat om een herbenoeming maar ook om de verandering van het reglement. Reglementen zijn er vooral voor de slechte tijden en moeten daarom helder zijn. De SP mist bij de hardheidsclausule de woorden "unaniem besloten". De SP is van mening dat het woord "unaniem" moet worden toegevoegd.

In het reglement staat veelvuldig dat er, naast "gezamenlijk" ook "unaniem" besloten moet worden, bv. in artikel 5.3, als het gaat over de benoeming van een lid van de Rekenkamer.

ONVERSTAANBAAR.

De SP wil het voorstel wijzigen in die zin dat er sprake moet zijn van een gezamenlijk en unaniem besluit, wanneer de hardheidsclausule wordt toegepast.

De voorzitter constateert dat de geluidskwaliteit te wensen overlaat: wellicht dat de heer Eggermont daar iets aan kan verbeteren.

Mevrouw Hoek heeft zich wel gemeld, maar kan geen verbinding krijgen.

De heer De Brey vindt het jammer dat er nu geen evaluatie plaatsvindt van de huidige bestuurder van de RRK, anders had hij een compliment uitgedeeld: de huidige bestuurder doet het naar het oordeel van de VVD uitstekend. De hardheidsclausule is nodig om haar termijn op een praktische manier te kunnen continueren. Wat betreft de VVD is voorliggend voorstel een hamerstuk.

De heer Boswijk sluit voor een deel aan bij de opmerkingen van de SP over de "unanieme besluitvorming". Het CDA heeft vragen over dit voorstel gesteld maar de antwoorden hebben het standpunt van het CDA niet gewijzigd. De redenen daartoe zijn de volgende. De gevolgde procedure was niet duidelijk terwijl het gaat om een publieke functie en om een bovenwettelijk salaris van de directeur. Voor het CDA is het van doorslaggevend belang dat de procedure volgens de regels is verlopen. Zijn fractie is daarvan niet overtuigd. De financiële onderbouwing geeft voorts geen inzicht in de relatie tussen de uitkering versus overeenkomst. De vraag was: waar staat dat deze uitkering qua overeenkomst verplicht is? Volgens het reglement van de GR komt de overeenkomst na 6 jaar ten einde. Het CDA ziet geen reden om daarna een extra uitkering te doen. Mogelijk dat er met betrokkene apart een overeenkomst is afgesloten maar dat blijkt niet uit de antwoorden. Het lijkt erop alsof het vermoeden van het CDA bevestigd wordt. Er is geen begrijpelijk argument waarom er wordt afgeweken van de regel van 2 x 6 jaar. Waarom is er een adviescommissie benoemd, terwijl tegelijkertijd de directeur/bestuurder op deze wijze weer voor een volgende periode kon worden benoemd? Door wie is dat gebeurd? Uit de onderbouwing van de € 5 ton is niet vast te stellen waarom er door de provincie bovenwettelijke bedragen moeten worden betaald; er is geen juridische onderbouwing gegeven.

De heer Van Oort sluit aan bij de woorden van de VVD. Het voorstel behelst ook een evaluatie van het bestuursmodel, echter, de ChristenUnie heeft daaraan geen behoefte, temeer daar dit onlangs al is gedaan. Het gaat vooral om een goede bestuurder, en het bestuursmodel is nu wat minder relevant. Die goede bestuurder is er nu en het is zaak dat voorlopig zo te houden.

Mevrouw Demir laat weten dat DENK geen aanvullende vragen heeft.

De heer De Droog merkt op dat de wijziging van de GR van de RRK eerst is gepolst in het fractievoorzittersconvent, alvorens in de commissie BEM behandeld te worden. Voorliggend voorstel neemt al een voorschot op de conclusie op basis van de mailwisseling in het fractievoorzittersconvent. De vraag is of dit het debat ten goede komt. Hij stelt over dit voorstel de volgende vragen:

1. Waarom kent de rol van directeur/bestuurder maximaal een eenmalige verlenging? Het antwoord is dat 2 x 6 jaar een robuuste periode zou zijn om leiding te geven. Dat argument geeft het beeld dat verlenging noodzakelijk is en gaat niet in op de beperkende kant van slechts 1 x verlengen. Zo'n eenmalige beperking kan ook worden gezien als een wens tot periodieke vernieuwing en verfrissing van een bestuurdersfunctie. Hij leest dat het belang wel wordt gedeeld. Daarom voorziet het statenvoorstel ook in de mogelijkheid om in bijzondere omstandigheden hiervan af te wijken, echter, wat zijn die bijzondere omstandigheden?
2. Waarom wordt van de termijnen afgeweken? Er worden daarvoor drie argumenten geboden: nl. dat het nu goed gaat. Echter, het is niet uitgesloten dat het ook goed gaat en wellicht zelfs beter, wanneer er een andere directeur-bestuurder zou worden benoemd. Het tweede argument is dat het personeel en de directeur door willen gaan. D66 vindt dat echter geen bijzondere omstandigheid. Beide argumenten roepen de vraag op of dit precedenten zal scheppen voor toekomstige bestuurders. Het derde argument is dat het financiële consequenties zou hebben, wanneer betrokkene niet zou worden herbenoemd.
3. De vraag van D66 is wat de financiële consequenties zijn, wanneer het contract niet wordt verlengd. Kennelijk is de consequentie dat de provincie € 5 ton moet betalen. De onderbouwing die daarvoor wordt gegeven, helpt niet verder. Wat is de juridische grondslag van die verplichting? Het gaat hier om een maximum en er mag van de bestuurder verwacht worden dat deze inspanning levert om een volgende rol te vinden. Als de consequenties niet helemaal helder zijn, waarom wordt er dan verlengd?

D66 komt op grond van de informatie tot de conclusie dat er nu een uitzondering wordt gemaakt op grond van een persoon. Bewust gaat het hier niet om het functioneren van een persoon maar om de rol van de directeur/bestuurder van de RRK. Hij komt daarom weer terug bij de eerste vraag: waarom kent deze positie maximaal een eenmalige verlenging? Wat D66 betreft valt er genoeg te zeggen voor juist wel periodiek verfrissen, immers, verandering van spijs doet eten. D66 is tegen dit statenvoorstel.

Hij vraagt de anderen waarom zij van het principe zouden willen afwijken, dat eerder samen is vastgesteld. Zijn dit voldoende bijzondere omstandigheden en kunnen de collega's, los van de persoon, aangeven wat de bijzondere omstandigheden zijn?

De heer Dinklo is niet aanwezig.

De heer Oude Wesselink deelt mede dat GroenLinks zich aansluit bij de complimenten die zojuist door de VVD werden uitgesproken. Zijn fractie was in eerste instantie kritisch over dit voorstel, omdat men zich in principe moet houden aan de vastgestelde regels, echter, uitzonderingen moeten in bijzondere gevallen mogelijk zijn. Dat is voor GroenLinks in deze situatie het geval. Het argument van GroenLinks is dat procedures en afspraken in dit geval ondersteunend zijn, maar niet leidend. De RRK doet heel goed werk en dat was in het verleden wel eens anders. Die zekerheid is GroenLinks wel wat waard.

De heer De Droog vraagt of GroenLinks "deze regel" uit de GR wil schrappen; wat is de reden om een eenmalige verlenging toe te staan?

De heer Oude Wesselink meent dat die regel in de GR kan blijven staan. Het uitgangspunt blijft een eenmalige verlenging en dat ondersteunt GroenLinks ook. Het is goed dat de regeling wordt aangepast met een hardheidsclausule.

De heer De Droog begrijpt dat GroenLinks dit afhankelijk wil maken van een soort beoordelingsgesprek aan het einde van de tweede periode. Echter, dat ligt nu niet voor.

De heer Oude Wesseling laat weten dat GroenLinks dat niet bepleit. De hardheidsclausule geeft aan dat een uitzondering mogelijk moet zijn, maar niet dat die uitzondering standaard is. Voor GroenLinks blijft de standaard dat 1x verlenging mogelijk is en niet vaker dan dat. Echter, de huidige situatie geeft aanleiding te bekijken of er een uitzondering kan worden gemaakt op die regel. Volgens GroenLinks is dat nu het geval. Een belangrijk argument voor GroenLinks is dat het personeel zeer positief is over het functioneren van de bestuurder. Al met al kan GroenLinks met dit statenvoorstel instemmen.

De heer Eggermont vraagt hoe GroenLinks aankijkt tegen de manier waarop de hardheidsclausule nu in het reglement is omschreven.

De heer Oude Wesseling antwoordt dat GroenLinks daarmee geen problemen ziet. Gezamenlijk besluiten is gelijk aan unaniem besluiten.

De heer Eggermont merkt op dat in het reglement meermaals aangegeven wordt dat unanieme besluitvorming nodig is (zie artikel 5.3), als het gaat over de benoeming van een lid van de Rekenkamer. Dat staat los van andere onderdelen uit het reglement wanneer daar staat dat “het gezamenlijk is en er slechts een meerderheid van stemmen hoeft te zijn”. Onderkent ook GroenLinks dat verschil?

De heer Oude Wesseling antwoordt dat hij geen jurist is maar hij ziet geen verschil. Hij heeft geen kennis van contracten om dat echt te kunnen beoordelen.

De heer De Brey komt terug op de vraag van de heer De Droog. Hij onderschrijft het standpunt van GroenLinks. Er zijn regels om het bestuur goed te laten functioneren, bv. om na één periode of na een herbenoeming te kunnen ingrijpen. Van alle kanten wordt onderkend dat de huidige bestuurder goed functioneert. Het is zeker goed af en toe voor verfrissing in het bestuur te zorgen. Dat gaat ook gebeuren want over ca. 2 jaar gaat mevrouw Hoenderdos met pensioen en komt er een nieuwe bestuurder. In dit geval is het overkomelijk om na twee termijnen de hardheidsclausule toe te passen.

De heer Boswijk begrijpt dat de VVD en GroenLinks van mening zijn dat het nu goed gaat en dat dat de reden is om nu een uitzondering te maken. Hij vindt dat geen valide argument: nieuwe bestuurders kunnen ook uitstekend functioneren. Wanneer er bij goed functioneren van de regels wordt afgeweken, dan is zijn vraag waarom er eigenlijk termijnen worden vastgesteld.

De heer Oude Wesseling is het ten dele eens met de heer Boswijk. Het algemeen goed functioneren is op zich geen argument om te verlengen. GroenLinks constateert dat het nu gaat om een tijdelijke, minder lange dan normale verlenging. Wordt dat nagelaten, dan wordt de provincie met hoge kosten geconfronteerd. Dat is wel een reden om nu van de regels af te wijken. Dat moet echter wel een uitzondering blijven.

De heer Boswijk memoreert de eerdere vraag van het CDA waarom iemand een zak met geld moet meekrijgen, wanneer een termijn van 2 x 6 jaar definitief afloopt. Waarom gaat het om zulke hoge bedragen? Die vragen zijn niet duidelijk beantwoord en dat is ook een reden waarom het CDA tegen dit voorstel is. PS willen zich aan de gemaakte afspraken houden, nl. een benoeming van 2 x 6 jaar: waarom moet er dan een extra som geld aan de vertrekkende bestuurder worden betaald?

De heer De Droog sluit aan bij de woorden van de heer Boswijk. Ook D66 vindt de kosten onvoldoende onderbouwd. In reactie op de woorden van de heer De Brey, dat het zou gaan om een verlenging van maximaal 2 jaar, leest hij in het statenvoorstel dat het gaat om een verlenging van 5 jaar.

De heer De Brey vraagt de heer Mekel over welke termijn het concreet gaat. Hij vindt de vragen van het CDA en D66 legitiem. Tegelijkertijd vindt de VVD dat de RRK op dit moment goed functioneert en dat is voor de VVD reden om nu van de regels af te wijken.

De heer Oude Wesselink komt terug op de financiële vergoeding die moet worden betaald, bij niet verlenging van het contract. Ook GroenLinks is daar niet blij mee, echter, dat is geen argument om tegen dit voorstel te stemmen. Het is een gegeven waarmee rekening moet worden gehouden. Hij vraagt wel of mevrouw d'Hondt kan aangeven waar die vergoeding precies vandaan komt.

Mevrouw Hoek laat via de chat weten dat 50PLUS voorstander is van dit statenvoorstel.

Mevrouw d'Hondt komt terug op de suggestie van de SP om ook in de hardheidsclausule het woord "unaniem" op te nemen. Zij ziet daar wel de logica van in maar aan de andere kant vindt zij de woorden "gezamenlijk" en "unaniem" vooral een semantische discussie worden. Wanneer 1 van de 4 provincies niet met het voorstel instemt, dan is het geen gezamenlijk besluit. Wanneer volgens de hardheidsclausule van de GR wordt afgeweken, moeten de Provinciale Staten van de vier provincies daartoe besluiten. Wanneer de staten van één provincie tegenstemmen, is er geen gezamenlijk besluit. Zij vraagt hoe de heer Mekel hier tegenaan kijkt.

De heer Eggermont memoreert dat er in deze GR meermalen onderscheid wordt gemaakt tussen "gezamenlijk" en "unaniem". Daarover moet duidelijkheid bestaan. Een reglement wordt voor de rest van de tijd gemaakt, los van de andere discussiepunten uit dit voorstel.

Mevrouw d'Hondt kent de GR niet uit haar hoofd en kan niet precies aangeven waar de verschillen zitten en of dat wat uitmaakt. Zij memoreert dat zij zojuist heeft toegelicht waarom zij denkt dat er in de praktijk geen verschil is tussen "unaniem" en "gezamenlijk". Zij zegt wel toe dat zij de suggestie van de heer Eggermont zal meenemen. Wanneer de GR per amendement zou moeten worden aangepast, dan houdt dat in dat dit voorstel nog een keer aan alle vier provincies moet worden voorgelegd. Zij had graag gezien dat de heer Eggermont zijn opmerkingen eerder had ingebracht, dan had daar rekening mee kunnen worden gehouden. Hij komt daar nu te elfder ure mee, terwijl er al een maand aan dit statenvoorstel wordt gewerkt.

De heer Eggermont heeft vorige week aangegeven waar de bezwaren van de SP lagen. Daar is een apart antwoord op gekomen, nl. dat er nog een beslissing van de gedeputeerde moest komen. Dat is z.i. een onjuist antwoord. Hij kan zich niet vinden in de argumentatie van mevrouw d'Hondt. Wanneer dit voorstel nog een keer langs alle staten van de vier provincies moet gaan, dan moet dat maar, immers, een reglement moet duidelijk en correct zijn.

De voorzitter legt uit dat het reglement unaniem moet worden vastgesteld, dat wil zeggen dat de vier provincies hetzelfde besluit moeten nemen. Het onderliggende besluit per provincie hoeft niet unaniem te zijn.

Mevrouw d'Hondt komt terug op de inbreng van D66 dat het argument voor verlenging zou zijn dat het nu goed gaat en dat daarom de termijn wordt verlengd. Dat is een onjuiste parafrasering van de argumentatie uit de brief. De subcommissie heeft gemeend dat de RRK gebaat is bij continuering van stabiliteit en rust. De Rekenkamer heeft een roerige tijd achter de rug met de nodige opstartproblemen. Een wisseling van bestuurder zal de rust en stabiliteit niet ten goede komen.

Een extra argument, dat niet in de brief staat, maar waar de heer Van Oort een opmerking over maakte, is dat indien de huidige bestuurder niet zou worden herbenoemd en men een sollicitatieprocedure zou gaan starten, er geen tijd meer is om een onderzoek te doen naar het bestuursmodel. De provincie Noord-Holland wil dat onderzoek heel graag, omdat er in hun optiek redenen zijn om over te gaan naar een collegemodel met drie bestuurders.

Persoonlijk vindt zij dat er ook goede argumenten zijn om het huidige model te handhaven. Wel moet het onderzoek goed en diepgravend gebeuren. Er is destijds wel een onderzoek geweest, maar dat was

onvoldoende diepgravend naar het oordeel van Noord-Holland. Een goed en degelijk onderzoek vraagt tijd en dat kan niet in de periode tot aan de benoeming van een eventuele nieuwe bestuurder. Dat zou dan betekenen dat men 6 jaar verder is voordat er wellicht een nieuw model zou kunnen worden geïmplementeerd.

Het valt de heer Westerlaken in de redenering van mevrouw d'Hondt op dat er kennelijk te laat door een commissie van de rekenkamer is gestart met de nieuwe procedure. Dit was 6 jaar geleden al bekend. De argumentatie dat het te kort dag is, vindt hij dan ook opmerkelijk.

Mevrouw d'Hondt had het niet over de herbenoeming van mevrouw Hoenderdos. Die procedure is al vorig jaar opgestart. Bij de eerste vergadering van de programmaraad tijdens de zomer werd er al gehint dat dit er aan zat te komen. Dat was ruim anderhalf jaar voor haar herbenoeming. De korte termijn slaat niet op de herbenoeming, maar op het onderzoek naar de twee bestuursmodellen.

De heer De Droog komt terug op het argument dat een wisseling van bestuurder de rust in de organisatie niet ten goede zou kunnen komen. Dat is geredeneerd vanuit de gedachte dat verlenging van de termijn noodzakelijk is. Hij vraagt wat het zou kunnen brengen wanneer er vernieuwing plaatsvindt; dat zou ook ten goede kunnen werken. Hij vraagt of het onderzoek onderdeel kan worden van een opdracht aan juist een nieuwe bestuurder, zodat betrokkene weet dat er richting een nieuw model wordt gewerkt.

Mevrouw d'Hondt vindt een bestuurlijke verfrissing 1 x per 12 jaar op zich een goede zaak. Die regel wordt ook niet uit de GR gehaald. Om die reden is er een hardheidsclausule toegevoegd waarin staat dat er alleen in bijzondere gevallen van termijnen kan worden afgeweken. Die bestuurlijke verfrissing gaat zich voordoen, wanneer mevrouw Hoenderdos met pensioen gaat.

De opdracht kan pas worden verlengd wanneer er wordt gekozen voor een nieuw bestuursmodel. Daarvoor moet eerst onderzoek worden gedaan. Men is dan 6 jaar verder voordat er een nieuw model kan worden geïnstalleerd, als dat het geval zou zijn. Er is nu een kans dit onderzoek uit te voeren. Zij meent dat mevrouw Hoenderdos pas in 2025 met pensioen zal gaan.

Vragen zijn er gesteld over de vergoeding van de € 5 ton. Het gaat hier inderdaad om een maximaal bedrag waar de provincie in het aller ergste geval op zou kunnen uitkomen. Waarschijnlijk is dat niet zo en dit is niet het bedrag dat de provincie sowieso kwijt is, mocht mevrouw Hoenderdos niet worden herbenoemd. Het CDA vroeg waarom iemand, na twee termijnen, extra geld meekrijgt wanneer er geen herbenoeming plaatsvindt. Dat is zo beschreven in de rechtspositieregeling die een voorziening bevat bij einde benoeming. Een en ander is vergelijkbaar met de positie van een gedeputeerde die niet in een nieuw college van GS terugkomt. Voor een benoemde functie is het immers een risico voor de betrokkene dat er een eindtermijn aan zit. Dat is anders dan in loondienst. Aan dat risico wordt deels tegemoet gekomen met een uitkering volgens de rechtspositieregeling.

De heer De Droog begrijpt dat het hier gaat om een soort wachtgeldregeling. Het is hem niet duidelijk wat het risico is: de benoeming is na 6 jaar eindig en dat is vanaf het begin bekend.

Mevrouw d'Hondt antwoordt dat het hier gaat om een rechtsbescherming die in de rechtspositionele regeling is opgenomen, zoals deze in de provincie Flevoland wordt gehanteerd. Daar is deze regeling op gebaseerd. Dat is een zelfde risico als bij een gedeputeerde die ook weet dat zijn termijn in principe na 4 jaar eindigt.

De heer Mekel voegt daar het volgende aan toe. Gevraagd werd naar unanimiteit in besluitvorming. De bedoeling van de hardheidsclausule is dat het uitdrukt dat de vier provincies gezamenlijk een besluit nemen. Unanimiteit geeft aan dat het de bedoeling is dat alle vier de provincies ook hetzelfde besluit nemen. Dat kan in de hardheidsclausule worden opgenomen. De SP wil in de GR uniformiteit hebben, als het gaat om de woorden "gezamenlijk" en "unaniem". Zijn uitleg is dat dit ook zo wordt bedoeld.

Opmerkingen zijn er gemaakt over de rechtspositie van de bestuurder/directeur. Het gaat hier om een benoemde functie en deze is in die zin vergelijkbaar met de functie van een gedeputeerde die voor vier jaar wordt benoemd en eenmalig kan worden verlengd. De functie van bestuurder RRK is voor zes jaar en kan eenmalig worden verlengd. De bijzondere omstandigheid doet zich voor, dat de subcommissie hecht aan continuïteit en stabiliteit in de organisatie van de RRK. Mevrouw Hoenderdos wordt overigens niet voor de volle zes jaar herbenoemd: de afloop van de termijn valt in de pensioneringsperiode.

Door de Provinciale Staten van de vier provincies is er een rechtspositieregeling vastgesteld, die alle normale rechtspositionele elementen bevat, die iedereen in Nederland mag verwachten. Het gaat hier om een benoemde functie en in die zin is deze enigszins vergelijkbaar met de functie van gedeputeerde. Wanneer een gedeputeerde na vier jaar niet terugkeert kan hij aanspraak maken op een rechtspositionele regeling die landelijk is vastgesteld.

Hier gaat het niet om een landelijke regeling maar om een aparte regeling. Mevrouw Hoenderdos is geen ambtenaar en is niet in loondienst maar het is een benoemde functie. Gesteld werd dat betrokkene weet dat de functie na 6 jaar of 12 jaar afloopt. Er zijn regels vastgesteld in de CAO van de provincie. Er is dan sprake van een werkloosheidsuitkering en een bijzondere, aanvullende voorziening, een en ander volgens de CAO. Bij de verplichtingen staan ook andere regels zoals bv. de sollicitatieplicht. Ook dat is van toepassing.

Mevrouw d'Hondt komt terug op de vraag van het CDA door wie de subcommissie is benoemd. In de vorige PS vergadering is die commissie met een hamerstuk ingesteld nadat daarover eerder in de commissie BEM is gesproken. In alle vier de provincies is er een correcte procedure gevolgd.

De voorzitter geeft gelegenheid voor een tweede termijn.

De heer Hazeleger heeft zich verbaasd over de inbreng van het CDA en D66. Waarom hebben zij die vragen niet zes jaar geleden of twaalf jaar geleden gesteld? Toen wisten ze dat deze vergoeding eraan zat te komen. De RRK komt uit een onrustige periode terwijl de afgelopen jaren zichtbaar is geworden hoe goed de directeur haar werk deed. Hij begrijpt niet waarom deze constructieve oplossing op deze harde manier onder vuur wordt genomen.

De heer Eggermont deelt mede dat men niets heeft aan goede bedoelingen in een reglement. Het reglement moet niet voor meerdere interpretaties vatbaar zijn. De SP wil een amendement indienen om het woord "unaniem" toe te voegen aan de besluitvorming over de hardheidsclausule.

De heer De Brey dankt mevrouw d'Hondt voor de geboden duidelijkheid.

De heer Boswijk is verbaasd dat de SGP met dit voorstel instemt aangezien, er 6 jaar geleden afspraken zijn gemaakt over termijnen. Het CDA ziet geen aanleiding daarvan af te wijken.

De heer Van Oort deelt mede dat de ChristenUnie met dit voorstel instemt.

De heer De Droog begrijpt dat het gaat om de wachtgeldregeling. Hij vraagt of de Wet Normalisering Rechtspositie Ambtenaren van toepassing is.

De voorzitter laat weten dat er in dit stadium van het debat geen ruimte meer is voor technische vragen.

De heer De Droog wil toch vragen stellen met een politieke lading. Speelt in dit kader de Wet Normering Topinkomens een rol? Begrijpt hij uit de argumentatie van andere fracties dat één van de argumenten is deze bestuurder tot haar pensioen te laten zitten? Dat zou dan een ander argument zijn dan de regeling heeft bedoeld.

De heer Oude Wesselink dankt mevrouw d'Hondt en de heer Mekel voor hun duidelijke antwoorden. Hij sluit zich aan bij de uitgesproken reactie van de heer Hazeleger.

Mevrouw d'Hondt komt terug op de vragen van D66. Het antwoord op de vraag over de WNT weet zij niet. Daar kan wel schriftelijk op worden gereageerd. De andere vraag is of de uitzondering anders is dan waar de GR voor bedoeld is. Het antwoord daarop is "nee".

De heer Mekel zet uiteen dat het hier niét gaat om een wachtgeldregeling. Het is een rechtspositieregeling voor de bestuurder/directeur van de RRK, conform de CAO van de provincie. Hij weet niet of de WNT van toepassing is.

De heer de Droog vroeg ook naar de WNRA. De functie van bestuurder/directeur RRK wordt gewaardeerd op het niveau van de functie van een gedeputeerde.

De voorzitter komt tot een afronding van dit debat. Het is duidelijk dat er verschillende standpunten zijn en dat een verder debat daarin vermoedelijk geen verandering zal aanbrengen. De inzet is dat dit voorstel eind mei in de PS-vergadering als een hamerstuk kan worden afgedaan. De fracties die bezwaren hebben, kunnen dan een stemverklaring afgeven. Zij vraagt of de commissie daarmee instemt, zo niet, dan hoort zij graag waarover het debat in PS dan nog zou moeten gaan.

De PVV, de VVD, GroenLinks en de SGP vinden dit voorstel een hamerstuk. De heer De Brey geeft aan dat fracties door middel van een stemverklaring ook een hamerstuk van een amendement van de SP kunnen maken.

De heer Eggermont wijst erop dat er van een ingediend amendement geen hamerstuk kan worden gemaakt. De SP wil een amendement indienen en pleit voor een kort debat.

Het CDA en D66 zijn voorstander van een klein debat.

De ChristenUnie vindt dit voorstel een hamerstuk maar zal een amendement van de SP niet steunen.

Mevrouw Demir vindt dit voorstel een hamerstuk maar wil daarover nog wel met haar fractie overleggen.

De voorzitter deelt mede dat zij samen met de griffie zal nagaan hoe met dit statenvoorstel moet worden omgegaan. Het ziet ernaar uit dat daarover een klein debat in PS zal worden gevoerd.

3. SLUITING

Niets meer aan de orde zijnde, sluit de voorzitter deze vergadering.